

А на кораба го очаквали. Царският обѣдъ скоро ще свърши, а другарьтъ имъ го нѣма още.

Тогава онзи що слушалъ легналъ на земята, заслушалъ и рекълъ:

— Ехъ, че ми билъ тоя приятель! Лежи на тревата и хърка ли хърка!

Стрелецътъ грабналъ пушката си, замѣрилъ и гръмналъ по посока къмъ края на свѣта. Бързоходецътъ се събудилъ, плюлъ си на петитѣ и следъ малко дошелъ и далъ на Глупча живата вода.

Царьтъ ялъ още плодове следъ обѣда си. Съобщили му, че заповѣдта му е изпълнена.

Какво да се прави? Трѣбвало да измисли друга задача. Той заповѣдалъ да кажатъ на Глупча да изяде заедно съ другаритѣ си дванадесетъ вола печени и дванадесетъ пещи хлѣбъ.

Първиятъ спѣтникъ дочулъ царскитѣ думи и ги предалъ на Глупча. А Ненаситк извикалъ:

— Охъ, охъ, малко ще ми бжде това!

Дошелъ виночерпецътъ и съобщилъ царската заповѣдъ.

— Донесете ги, — рекълъ Глупчо.

Донесли дванадесетъ вола печени и дванадесетъ пещи хлѣбъ. Ненаситк седналъ и ги излапалъ самичъкъ.

— Ехъ, — рекълъ той, — колко е малко! Да имаше поне още мѣничко!

Царьтъ заръчалъ да кажатъ на Глупча, да се приготи за сватба, но преди това да иде на баня. А банята била желѣзна. Царьтъ поръчалъ да я натоплятъ, така че Глупчо да се задуши въ нея. Прислужницитѣ топлили банята, топлили до дѣто стениитѣ ѝ почервенѣли като жаръ. Глупчо влѣзълъ въ банята, но задъ него вървѣлъ неговия спѣтникъ съ сламата.

Затворили банята. Глупчо разхвърлялъ сламата изъ нея и изведенъ станало студено, тъй студено, че Глупчо не можалъ да се омие. Водата замръзнала въ чешмитѣ.

Глупчо се покатерилъ на печката, увилъ се добре въ дрехитѣ си и сладко заспалъ. Когато отворили банята на другия день, Глупчо съ пѣсни посрѣщналъ царскитѣ хора. Разказали на царя за това. Той се натъжилъ и не знаелъ, какъ да се отърве отъ неприятния зетъ, та взелъ да мисли, да мисли — и току му свѣтнала въ ума една мисълъ:

— Нека ми доведе тоя хитрецъ войска! — извикалъ царьтъ на виночврпеца. — Предай му моята царска дума!

Първия спѣтникъ дочулъ царевитѣ думи и ги предалъ на Глупча.

— Ехъ, свърши се вече! — извикалъ Глупчо, — сега съмъ загубенъ.

— Ехъ, ти братленце, — отвърналъ му онзи, който носѣлъ дървата. — Ти ме забрави мене.

Виночерпецътъ пристигналъ и съобщилъ царската заповѣдъ.